

κριάρι

κριάρι, το, ουσ. [<μσν. κριάριν <κριάριον, υποκορ. του αρχ. ουσ. κριάς], το κριάρι. **1.** μεγάλος ηλίθιος, μεγάλος βλάκας: «αφού ανέθεσες τη δουλειά σου σ' αυτό το κριάρι, θα στην προκόψει!». **2.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) αυτός που είναι πολύ κακός παίχτης: «πήραμε ένα νέο παίχτη για να παίζει στο κέντρο κι αποδείχτηκε κριάρι»·

- από ένα κριάρι δυο τομάρια, λέγεται, όταν με μια ενέργεια αποκομίζουμε διπλό κέρδος, διπλό όφελος ή πετυχαίνουμε ταυτόχρονα δυο σκοπούς: «πήγα να συναντήσω τον τάδε για να κλείσω τη δουλειά και βρήκα στο σπίτι και το συνεταίρο του, κι έτσι, από ένα κριάρι δυο τομάρια». Συνών. μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας